

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyiltér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Gimnáziumunk fejlesztése.

Most, midőn a tanévnek a végéhez értünk, nem mulasztom el, hogy a gimnázium fejlesztésének tavaly elejtett fonálát ismét napirendre hozva, néhány széljegyzetet tegyek e kérdéshez. Tehe-tem ezt annál is inkább, mivel ez ügyben folyó hó 19-én néhányan ismét érte-kezetet tartottak és a város képviseli közgyűlése a gimnázium fejlesztésének kérdésével újabban is foglalkozott.

Van az országban a 160-ra menő gimnáziumunk között még ma is mintegy 25 algimnázium. Ezek az intézetek nemhogy nagyon nincsenek hasznára az egyes városoknak, sőt azok fejlődését gátolják. Nem fejlődhetik ezek fennma-radása mellett sem a tanár, sem a nö-vendek, de maga a város sem. Anyagi-lag s tán lelkileg még inkább a szülők isszák meg a levét az algimnáziumok továbbapolásának. Megmondom miért.

A nevelő-tanárnak, ki hosszú kinlódás után eljut arra a fokra, hogy tár-gyait az ország bármely középiskolájá-ban jogosan taníthatja, a négy osztályu gimnáziumokban minden erejét a tárgya elemi ismereteinek a megrögzítésére, azoknak a növendék vérébe való átplán-tálására kell fordítani. S mikor már-már azon a ponton volna, hogy fáradozásai-nak gyümölcsét leszakítsa, hogy lássa a fát, melynek a magját ő vetette el: ak-kor kénytelen-kelletlen bele kell nyu-godnia, hogy elszakítsák tőle a fejlődő-félben levő csemetét.

Itt is abba a helyzetbe kerül most az a tanár, ki három-négy éven át ve-tette el tanítványaihoz az Isten- és em-berszeretetet, a tudás magját, hogy akarva, nem akarva szárnyra kell eresz-tenie a még nagyon zsenge csemetéket,

a növendékeket, maga pedig, mint va-lami napszámos, előről kezdheti a mun-kát az elsőben. Ezáltal abba a furesa helyzetbe jutunk, hogy soha egyetlen fát sem tarthatunk a magunkénak. Mint a napszámos, csak a munka napján lehe-tünk abban a kertben, mely másé, de hosszabb keletű, tán az egész életre ki-ható jogot nem formálhatunk növendé-keinkhez. Nekünk csak az öntözés mun-kája jut osztályrészül, de mihelyt élvez-hető állapotba jutnak a mi napszámos-kodásunkra bizott csemetéink, mihelyt termést lehet remélni, megjelenik a pa-radicsomot őrző szellem pallosával és kitilt bennünket abból a kertből, mely-ben nekünk csak izzadnunk, munkálkod-nunk szabad, de élvezni, munkánk gyü-mölcseit leszakítanunk tilos. Nagyobb átok nehezedik reánk, mint Éva anyánk összes magzataira. Ádám maga is sze-rencsebb volt, mint mi. Ő, bár sokat, mindent elvesztett azáltal, hogy a pa-radicsomból kitiltották, mégis abban a szerencsés helyzetben volt, hogy munká-ját napról-napra gyümölcsözhözónak lát-hatta s ha elérkezett az érés ideje, bol-dog megleléssel szedhette le verejté-kes fáradsággal plántált fának gyümöl-csét, — nekünk ez is tilos.

Ki kell tépnünk idő előtt a kertész-kedésünkre bizott csemetéinket, növen-dékeinket és el kell engednünk idegen talajba. És ez már nemcsak a mi, ha-nem az ő bajuk is.

Vajjon az a kertész, kinek a min-dennapi megélhetést épen az apró cse-meték elárúsítása biztosítja, jót állhat-e minden körülmények közt elárúsított fácskáért? Biztos-e az, hogy a legerő-sebb csemetém is meg tud állni az ide-gen talajban? Hát ha egész más ott a a klíma, más a talajminőség? Mi lesz

azzal a növendékemmel, a melyik ke-mény, mi azzal, melyik laza talajhoz van kötve? Megismeri-e az új kertész, az új gazda csemetém, növendékem szük-ségeit? S ha nem is gondolva ezen különlegességekre, egyforma elbánásban részesíti valamennyit, nem szárad-e el, idő előtt az én azelőtt nagy gonddal ápolt fácskám? És én vagyok tán azért a hibás? Nem; én sem, de az új gazda sem. Ő nem köteles tulságosan kísérle-tezni, hozzá lévén szokva ahhoz, hogy egy helyről szerzett csemeték egyforma erősek, ennél fogva az új talajban is így kezelendők. S ha viszont próbál, kísérle-tezik, épen ezzel ölheti meg az eladott csemetémet.

Az ilyféle kísérletezéseknek elejét kell venni. Ne tegyük ki szegény tanu-ló-ifjúságunkat ilyen próbáltatásoknak. A kertész, ki a magot elvetette és azt kicsirázni, nőni, fejlődni látta, tudni fogja mindig, mi és mennyi szükséges arra, hogy a csemete, életképes fává növeked-jék. Mire való a csemetéknek apró ko-rukban való elárúsítása, mikor a fa gyü-mölcse nagyobb értéket képvisel. Hát az árnyéka is valami talán? Mire való az a gazdálkodás, hogy másnak a kert-jében lássam a fát, melyhez a csemetét, az alanyt én adtam?! Szabad-e nekem abban a kertben az alatt a fa alatt pi-hennem? Téphetem-e annak a fának a gyümölcsét? Nem. Még jó ha látom, hogy csemetém ott kifejlődött. De mi-csoda szemmel nézhetem azt a kertet, melyben csemetém elhervadt? Nem a szégyen pirja ömlik-e el arcomon, ha látom, hogy száraz, kopár ott minden, hová én tölem jutott a csemete, nö-vendek? Vagy pláne az az egy száradt el esetleg, melyik az én kezem alól ju-tott az új gazdához? Nem élő vádlóként

áll-e az ott, vádolva engem, az intéze-tünket, kik szerinte sirját ástuk meg további fejlődésének?

Ne üzzük tovább ezt a rablógazdál-kodást! Fejlesszük itt nagygyá cseme-téinket. Tegyen a város is valamit. Hisz neki áll leginkább érdekében! Mindig az a baj, hogy nem bírjuk a terheket. Vi-lágos; ilyen kis számú lakosság mellett, mégis aránytalanul nagyobb kiadások nehezülnek a város háztartása terhére, mintha nagyobb számú volna a lakos-ság. A gimnázium fejlesztése senkinek a két szép szeméért nem vihető keresz-tül, áldozatot kell hozni, de bőven kamato-zik. A város intelligens elemei gyara-podni fognak, sok vidéki tanuló fog ide tódulni ez intézetbe, ezek, valamint az őket látogató szülők a helybeli családok jövedelmét gyarapítani fogják, a fogyasz-tás minden téren meghatározódik. Az ipar fel fog lendülni, rendkívüli arányo-kat fog ölteni főként az építő, a szabó és cipészipar. A nagyobb jövedelemre szert tett iparos közönség könnyebben fogja fizetni a reá eső adófilléreket.

Akkor nem fog megtörténni az a fo-nák helyzet, hogy egyes szülők már az első osztályt is másutt járatják gyerme-kökkel, abban a helyes tudatban, hogy nem jó a fiatal csemetéket sokszor átül-tetni. Mindig szemök előtt láthatják gyer-meköket, azok testi, lelki fejlődését ellen-őrizhetik, befolyásolhatják, nem lesznek kénytelenek aggódni távollevő gyerme-keikért, hogy vajjon jól viselik-e magu-kat, tanulnak-e. Ezt, mindezt napról-napra láthatják, örvendhetnek gyerme-keikkel, és bátoríthatják őket, ha valami bánat, szomorúság fogja el őket.

Ne szalaszuk el az alkalmat, olyan kormányunk van, mely e tekintetben épen nem fukar. Ezer jó intézkedésé

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája

Nemzetközi szociális jellem.

Lelke mélyén gonoszság fészkel,
Bekopogtat siralmas képpel:
— „Uram! Egy pár garast könyörgök,
Éhes, rongyos vagyok, mint látod...”
— „Várj egy keveset, mindjárt váltok
Szerencsétlen, szánandó ördög!”

„Nincs apró pénzed, csak ha váltol!”
... Töpreng az éhenkórász vándor...
„Te vagyonos ember vagy akkor, —
Ez makkbőség! Az éhes vadkan
Habár másoknak alkalmatlan:
Vad erőszak árán is makkol...”

„Nincs apró pénzed, csak ha váltol...”
— Éljen Bokányi imperátor!
Vagyonosok pusztuljatok
A könyörtelen Istenhez!
— Vagyon és hatalom enyém lesz:
Én szociálista vagyok!”

Dr. Király Péter.

A háziur elutazik.

Nagyon sok a baja a szegény háziuram-nak.

Azelőtt tiz-tizenkét évvel vásárolta házá-t a fővárosnak akkoriban még kietlen táján, — készpénzért és drágán, ama feltevésben, hogy annak környéke majd rövidesen kiépül s a te-lekérték emelkedik. Csakhogy ez a szép föld, dacára egészséges, jó levegőjének, vizének, még ma is majdnem oly elhagyott, mint ak-koriban volt, bár az Angyaloktól kölcsönözte nevét. Azt még Szent László se akarja párt-fogásába venni, noha a legtekintélyesebb utat is róla keresztelték el. A szóban forgó szép ház pedig ép ezen az uton épült.

Hát bizony nehezen jött abba lakó. Fé-lig üresen állt az egész ház, pedig a háziur igazi jóakaratot tanusított, messzemenő elné-zést gyakorolt. Nemcsak, hogy a rendes ka-matot nem hozta, de valóságos charybdis-ként nyelte el a pénzt mindenféle adó s köl-tés fejében. Kölcsön kellett felvenni, azért nagy kamatokat fizetni; nem csoda tehát, hogy a házon jócskán volt teher.

Ki is jött a békétüresből a mi jó házi-urunk s akkorákat káromkodott néha napján, mint egy jóra való huszárkaplár. A legnagyobb következetességgel átkozta azt a napot, ame-lyen a házat megvette.

Van a ház hátsó udvarában két „egy-szobás lakás”-nak keresztelt lyuk, melyet az egészségügyi bizottság „nem lakható”-nak je-lentette ki. Ép erre mindig akadt bérlő — potom áron. De mikor az a pár forint is olyan jól esett szegény agyonsanyargatott

háziurunknak! Sokat is törődött ő az egész-ségügyi bizottsággal! Csakhogy mint minden-kinek, úgy neki is akadt roszakarója. Felje-lentették. Jött a komissió s jegyzőkönyvet vett fel. Az eset ismétlődött. Szegény fejébe sehogy sem akart beleférni, hogy ő most többet fizessen büntetés gyanánt, mint a mennyit a „lakások”-ért egyáltalán bevett. Halasztgatta a fizetést, míg végre beállott a veszedelem. Másnap kellett volna kifizetnie száz forintot, pénze pedig nem volt. Aznap elbucszott mindenkitől azzal, hogy erdélyi birtokát akarja eladni. Ekkor utazott el elő-ször.

A kérdéses lakásokat csak lakták tovább is, de az utazások csak ismétlődtek; mind hosszabbra nyultak. Még arra a birtokra se-hogy se akart akadni vevő!

Szegény háziuram jószágos arca pedig olyan nehezen tudta visszanyerni minden egyes útja után eredeti piros színét; a sok gond és kudarc nagyon megviselhette szegény fejét!

Egy szép napon azután újra elutazott erdélyi birtokára.

Másnap egész váratlanul nekem is „el-kellett utaznom.” Meg is mondtam a házban mindenkinek, el is bucsuztam szépen s... beállítottam az államfogházba.

Negyven korona pénzbüntetésre ítélték ugyanis besületsértésért, mely büntetés behaj-tatlanság esetére négy napi elzárásra volt átváltoztatható.

Kérem, láttak már olyan ujságírókat, kinek még bírságra, vagy büntetésre is van pénze? Csak nem tehettem kivételt?!

Beállítottam tehát abba a diszes palo-tába; a gondnok ur pártfogásába veszt s a legnagyobb előzékenységgel kísértet szolidan s a mi fő, biztos egyszerűséggel berendezett külön lakosztályomba.

Már majd nem célhoz értem, midőn ér-zem, hogy a lábam gyökeret ver. Nem hi-szek szemeimnek, torkomon akad a szó.

— Teremtő Istenem! hisz ez az én háziuram!?

Börtönőr vezette el mellettem. Fel se né-zett, nem is látott engem.

Hirtelen viláosság derengett agyamban.

— Tehát itt fekszik az ő erdélyi bir-toka... Nem fizetett szegény büntetést, in-kább elzáratta magát, de a „lakásokat” mégis kiadta!

Azóta alig bírom elfojtani nevetésemet annak a hallatára, hogy:

— A háziur elutazik.

Redivivus.

közt a legszebb, a nemzeti műveltség ápolására legkihatóbb az a mély barázda, melyet a tanfériak fizetése rendezése tekintetében szántott. A személyi viszonyok végre itt is öröndetes elintéztést nyertek.

Szilágy-somlyó és Szilágyvármegye hazafias közönségén most a sor, hogy némi áldozatot hozzon és akkor a főgimnázium a föntartó kegyurral és a kormánnyal együtt megalapítható. Tanügyi célokra úgy sem áldoz a város itt többet 300 frtnál. Emeljük ezt 800 frtra, adjunk össze vagy 80,000 koronát, akkor egy év leforgása alatt megnyílik az V. osztály. Tordán mit csináltak? Vagy két-három hét előtt járt ott a kormány megbízottja, ki a szerződést a várossal megkötötte. A város átadta a meglevő algimnáziumát, pénzbelileg adott 100,000 koronát és megfelelő tornateret, a megye pedig 200,000 koronával járult hozzá. Ez összevissza 300,000 korona, egy épület és egy tornahelyiség. Ezenfelül ad a város ott még 2000 korona fönttartási költséget évenként. Elég olesón jutottai főgimnáziumhoz! Itt a feléből is kikerülne, vagy még annál is kevesebből, amennyiben a többi a kegyur és a kormány valószínűleg vállalná.

Hisz nem az a célja a mostani kormánynak, hogy új gimnáziumokat alapítson, hanem, mint Apponyi egyik nagy beszédében kifejtette, a meglevő intézetek lehető intenzív kifejlesztése, illetve az algimnáziumok fokozatos emelése a tanügyi politika vezérével.

Használjuk ki mi is a kormánynak ezt a nemes szándékát, hogy mások minket meg ne előzzenek. Vagy 25—26 város versenyezhetik még gimnáziuma fejlesztéséért. Résen legyünk, hogy legalább a kérdésben ne legyünk az utolsók. Jobban kér, ki előbb kér. Azonkívül ne legyünk mi sem szűkkeblűek és akkor a főgimnázium megalapulhat. Tanár, növendék és szülő is megnyugodhatik, a város fejlődhetik és nem lészen egyik sem a visszafejlődés veszélyének kitéve.

Kőhalmi Mihály.

Gazdasági egyesületünk fejlődése.

Szilágyvármegye gazdasági egyesülete közelebb tartott közgyűlésében az egyesület agilis titkára alábbi jelentésében számol be az egyesületnek ez évi működéséről:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

1907. évben április 30-ig történtekről rövid pontokban foglalt tájékoztatást terjeszték a mélyen tisztelt közgyűlés elé tudomásszerzés végett.

Mindjárt az első ülésen ig.-alelnök ur indítványára nagyméltóságu báró Wesselényi Miklós elnök urat, a magyar szent korona örvé történt választása és kinevezetése alkalmából, feliratilag üdvözlöttük.

A gazdaközönséget értesítettük, hogy a gazdasági munkás- és cselédpénztárba az 1 kor. 20 fillér biztosítási díjat április 1-ig fizesse be, mert különben cselédje, vagy állandó munkása balesetnél kártérítésben nem részesül.

Az 1907. évi költségvetéshez a földmivelésügyi miniszteriumtól a fedezet hiányát, 9696 koronát kértünk, továbbá az új telep berendezéséhez a szükséges anyagokat. A segély kieszközlésére felkértük nagyméltóságu br. Wesselényi Miklós elnök urat is, aki ig.-alelnök ur útján értesített, hogy a földmivelésügyi miniszter urnak ez ügyben irt. Ez ideig kaptunk 3250 drb. I. oszt. szőlőoltványt félárban és 6500 drb. Riparia portalist és 19,000 vadoncot csupán a

szállítási és csomagolási költségért. Pénzsegélyt 2000 koronát.

Ugyancsak a földmivelésügyi miniszteriumtól kértünk Kovácsy Miklós alnök ur részére 6000 drb. földugványt és az egyesületnek 4000-et. Kaptunk összesen 7000 darabot díjmentesen, amelyből Kovácsy alelnök urnak 2000 drbot, Sántha Dezső és Czell Vilmos urnaknak 2000—2000 darabot engedünk át.

A kereskedelemügyi miniszteriumhoz bejelentetük viczinális vasutakra vonatkozó javaslatunkat.

Gazdasági munkaprogrammot adtunk ki, amelyet az összes egyleti tagoknak megküldöttünk.

Gazdasági áruaktár berendezését terveztük Szalay Gyula budapesti czéggel és megrendeléseket gyűjtöttünk körülbelül 2000 korona értékig, árjegyzéket mintegy 1000 darabot küldtünk szét.

Gépraktár berendezésére az Aprária-gép forgalmi részvénytársasággal megalapodásra jutottunk.

A hitelszövetkezetek alakítását is a vonatkozó törvény értelmében kezeinkbe akartuk venni, de ezt az orsz. központ magának tartotta fenn.

A gabonaraktárak alakítása tárgyában is tettünk lépéseket és több helyről bejelentették az alakításra vonatkozó hajlandóságukat. Így pl. Zsibó, Völcsök, Sz.-Cseh és Akos, utóbbi helyen titkár is volt és a gabonaraktár felállítását a hitelszövetkezet el is határozta, a magtárépítésre a pályázatot meghirdették.

Felkértük a közg. bizottságot, hogy a földmivelésügyi miniszteriumhoz írjon fel a galíciai munkások szerződésénél a munkástörvény 17. §-ának alkalmazása végett, t. i., hogy a szerződések az itteni munkaadó községi előjárásánál láttamoztassanak. Ennek szüksége azért merült fel, mert Csontos Lajos, Hirschler Soma, Janiczko Károly, Pálkás Endre, Schaffer Nándor Galiciából hozattak munkásokat.

Zilah város ismétlő iskolások tanítására szánt iskolakertjét, ha a város trágját és 600 korona évi dotatiót ad, rendszeres kezelésbe venni ígérkezünk.

Télen a borkezelésből Zilahon titkár előadásokat tartott, de igen kevés érdeklődés mellett.

A heremagtisztító rosta használatáról hirdetményt adtunk ki, amely minden községi házában ki van függesztve.

A Gazdák Biztosító Szövetkezetével képviselőtük elvállalása végett tárgyalásokat folytattunk.

Az 1894. évi XII. t.-c.-nek a mezőrendőri törvények módosítására vonatkozó észrevételeinket megtettük és illetékes helyre, a földmivelésügyi miniszteriumhoz és az O. M. G. E.-hez juttattuk.

Titkár részére szabadjegyet kértünk a vármegyei vonalakra. A Szilágy-sági vasutak I. oszt. szabadjegyet, a Szamosvölgyi vasutak kedvezményes jegyet adott és a bihari vasutak semmit.

A munkásösszeírás ügyében a földm. miniszteriumhoz felirtunk és a földm. miniszterium a munkásösszeírást a megye területén beszüntette.

Megkerestük Vaska Gyula indítványára a társjegyleteket, hogy idegen megye gazdái megyénk területére munkásszervezés végett ne jöjjenek, hanem forduljanak a hatósági munkaközvetítőhöz.

Községi gazdakörök alakítására lépéseket tettünk és ily irányu mozgalmat Krasznán, Krasznahorváton, Varsolcon, Perecsenben, Akoson, Szilágy-nagyaluban, Szilágyballán, Sarmaságon indítottunk és úgy látszik, hogy Perecsenben, Szilágyballán, Krasznahorváton, Varsolcon a gazdakörök meg is fognak alakulni.

A kölcsönös állatbiztosító társaság

képviselőtök elvállalására lépéseket tettünk.

Tenyészállat díjazások programját a földmivelésügyi miniszterhez felterjesztettük és arra 1200 koronát kaptunk.

Tagdíjak befizetésére úgy a községeket, mint a magánosokat felkértük.

Beléptünk az Orsz. Gazdaszövet-ségbe, a Magyar Szőlősgazdák Orsz. Egyesületébe. Utóbbi egylet felhívása folytán bejelentettük a jelentkező vármegyei gazdák eladó borkészletét eladás végett.

Lódiázásra újból 400 koronát kértünk.

Egyleti tagokat felkértük, hogy mindenik legalább egy tagot gyűjtsön.

Nemes füztelep létesítésére és ciroktermelésre hívtuk fel egyletünk tagjait. Nemes füztelep berendezésére, valamint cirokszakál termelésére Kovácsy Miklós alelnök ur vállalkozott. Egyesületünk telepén is ültettünk kisebb területet nemes füzettel. Így gondoskodtunk a téli háziipari oktatások anyagszükségletéről.

A mesterséges madárfészkek-oduk gyártását Biró József helybeli kerékgyártóval megkezdettük. A keresk. miniszteriumtól furógépet, a földm. miniszteriumtól pedig megrendelést kértünk. A földm. miniszterium mintákat kért fel.

Czell Vilmos vál. tag 100 drb. madárfészkelő-odut rendelt meg az egyletnél. Ezen fészkeket 10 községnek küldöttük meg ingyen és bérmentve.

Az egyleti faiskola gyümölcsfakészlete nagyobbbrszt eladatott és pedig 90 utalvánnyal 2277 drb. gyümölcsfa, 200 drb. vadonc 600 drb. solonis oltvány, 2640 drb. vadszölő adatott ki.

Rég szolgálatban levő öreg cselédeket a földm. miniszteriumnak díjazásra ajánlottunk.

A zilahi járás községei részére hernyózó ollókat szereztünk be.

Kovács Mátyás érmindszenti kiskisgazda gazdaságának minta-gazdasággá alakítása iránt kérvényt intézett egyletünkhez, mi a kérvényt a földm. miniszteriumhoz pártolólág felterjesztettük, miután nevezett személye felől jó információt nyertünk. Felterjesztésünknek meg is lett az eredménye, mert a földm. miniszter a birtok szemléjével Fehrentheil Frigyes földm. iskolai igazgatót és gazdasági egylet kiküldöttjét megbízta. Ig.-alelnök ur a titkárt küldte ki az egyesület részéről.

Törvényhatósági bizottsági tagokat, a hitel- és fogyasztási szövetkezeteket tagokul belépésre felkértük.

Tojasköltőgépeket kértünk az Orsz. Baromfityényszó Egylettől, de innen már elkéstünk. Azonban a földm. miniszteriumhoz fordultunk, ahonnan még választ nem kaptunk.

A bírósági gazd. szakértők névsorát kiigazítottuk, t. i. az elköltözött és elhaltak helyett az ig. vál. újakat választott és azok névsorát a bíróságokkal és az illetőkkel közöltük.

Fogatos permetező és kapáló gépek bemutatásának ügyében az Orsz. Szőlősgazdák Egyletét felkerestük, de Debrecennel szemben lemaradtunk, azonban jövőre ígéretet tettek.

Baromfityényszés érdekében és fajbaromfiak kiosztása végett miniszter urhoz felirtunk.

Székely kirendeltséget megkerestük cselédek és munkások szállítása végett, de azt a választ nyertük, hogy nem kapható.

A háziipari tanfolyamok 10 helyen befejeztettek.

Helyi lapokban a közérdekű cikkeket titkár közzé tette. Jegyzőkönyveink úgy a földm. miniszteriumnak, mint az O. M. G. E.-nek, a Gazdasági Lapoknak és a helyi lapoknak is megküldetnek.

*

A jelentésben felsoroltak nagyobb részben még csak kiinduló csirái egy jövőben lehető szükséges, egészséges kifejlődésnek, de már eme jelentésből is meggyőződést szerezhetünk, hogy vármegyei gazdasági egyesületünk működési köre és iránya legnagyobb mérvben méltó arra, hogy vármegyénk gazdaközönsége ennek létezéséről ne csak — mint fájdalom, az a multban történt, — mint újdonságról vegyen tudomást, hanem annak tagjai számát növelve, egy nagy számból álló, tekintélyes egylet anyagi és erkölcsi súlyával és erejével vármegyénk gazdasági életének oly erőteljes fejlesztő szervezetévé váljék, mint hazánkban ma már számos gazdasági egyesületeink.

Az egyesület ismételt felhívásokban hívja fel a vármegye közönségét arra, hogy az egyesület tagjai sorába belépjen. Fájdalom, az egyesület felhívásának ma sincs meg az az eredménye, amit Szilágyvármegye gazdaközönségétől méltán elvárhatnánk.

Lehet, hogy ennek a látszólagos nagyfokú érdeketlenségnek az is egyik oka, hogy a közel multban nem lévén az egyesületnek rendes titkára, nem volt s nem is lehetett meg a kellő bizalom az egyesület kifejlődéséhez, egészséges működéséhez, — másfelől meg ne szűgyeljük bevallani, bizony a multban édes kevés történt arra nézve, hogy a gazdasági egyesület létezésének volta-képeni célját, működési körét a vármegye közönsége tüzetesebben megismerhesse. Eppen ezért ne csodálkozzunk rajta, ha sokan azok közül is, akiknek vagyoni állásuk, intelligenciájuk után ítélve, bővebben kellene tájékozva lenni az egylet rendeltetéséről, téves fogalmat alkottak maguknak az egylet hivatásáról.

Ez a titkári jelentés nem foglalja, nem is foglalhatja magában az egyesület rendeltetésének s működési körének tüzetes leírását, — de hisszük, hogy annak közlésével még is szolgálatot teszünk a köznek, midőn felhívjuk vele közönségünk figyelmét s ennek útján azoknak, akik az egyesületnek nem tagjai, alkalmat adunk annak megismerésére.

Böloni Sándor

Városi közgyűlés.

Szilágy-somlyó város képviselő testülete 1907. évi június hó 24-ik napján Lukátsffy Ödön polgármester elnökle alatt rendkívüli közgyűlést tartott.

A gyűlés egyetlen tárgyát a helybeli róm. kath. gimnázium nyolc osztályúvá fejlesztése érdekében tartott étekezlet megállapodásából benyújtott indítvány képezte.

Sajnosan kell megemlítenünk, hogy míg egy-egy bolt bérbeadása, avagy egy italmérsi engedély elvonása, vagy kizsorigatása egész lázba hozza a városatyákat és csekélyebb fontosságu, inkább magánérdekeket érintő kérdésekben teljes létszámmal érdeklődnek a képviselők, — ezen igen fontos kérdés tárgyalására alig jelent meg egy néhány képviselő, mintha bizony Szilágy-somlyó városra oly csekély fontosságu kérdés lenne, hogy lesz-e nyolc osztályu gimnázium, avagy sem.

A képviselő testület hosszas tanácskozás után egyhangulag kimondta, hogy Szilágy-somlyó r. t. város és vidéke közművelődésének előmozdítása végett a szilágy-somlyói róm. kath. püspöki algimnázium nyolc osztályu, érettségi vizsgálati jogosultsággal bíró főgimnáziummá való emelése szükséges. De miután a város ezen, úgy a városra, mint annak vidékére nézve olyannyira fontos közművelődési cél megvalósításáért anyagi támogatás nélkül, szük anyagi viszonyaira való tekintettel mit sem tehet, illetve e célnak a legjobb esetben is vajmi keveset áldozhat, — feliratilag fordul a nagyváradi róm. kath. püspök ur ó nagyméltóságához, mint a jelenlegi gimnázium fentartójához és egyidejűleg a nagyméltóságu m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz oly kéressel, hogy a fejlődésnek indult és territoriális viszonyainál fogva e vidék vezérszerepére hivatott magyar várost ezen nemes törekvésében támogatni méltóztassék.

Az értekezlet amaz indítványát, hogy a feliratok egy megválasztandó küldöttség útján adandók át, a képviselő testület nem fogadja el, hanem a polgármestert utasítja, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak a felirat átadására és a városnak ezen törekvésében támogatására a város közönsége nevében Ugron Gábor országgyűlési képviselő urat, mint a városnak is képviselőjét kéri fel.

A feliratok megszerkesztésére a képviselő testület a polgármester elnöke alatt dr. Ajtai Endre, Kőrössi Endre, Moni Gyula, Simay Miklós és Farkas István képviselőkől alakított bizottságot küldött ki.

Különfélek.

— **Elöléptetés.** A vallás- és közokt. miniszter Kovács Sándor szilágyvármegyei kir. segédtanfelügyelőt, a IX. fiz. o. 3. fokozatába léptette elő.

— **Kinevezések.** Az igazságügyminiszter Tájnél Jenő, zilahi kir. törvényszéki aljegyzőt törvényszéki jegyzővé, Csavary Lajos törvényszéki írnokot a zilahi kir. törvényszékhez irodatisztává nevezte ki.

— **Vasuti értekezlet.** Moni Gyula kir. közjegyző folyó hó 30-ik napjának d. e. 10 órájára a városbaza tanácstermében tartandó értekezletet hívott össze. Az értekezleten a Szilágy-somlyó—csucsa vasuti összeköttetés kérdése lesz tárgyalva.

— **Jutalmak a magyar nyelv tanításáért.** Impozáns és a mi, nemzetiségi fészkelődésektől fertőzött vármegyénkben kulturhatására nézve sem kicsinyelhető aktus folyt le folyó hó 22-én d. e. 11 órakor Zilahon, a vármegyei ház kistermében. Nagy Károly kir. tanfelügyelő ekkor osztotta ki vármegyénk 7 érdemes tanítója között azokat a jutalomösszegeket, melyeket a magyar nyelv tanításában és terjesztésében kitűnt tanítók megjutalmazására a közokt. miniszter és vármegyénk törvényhatósága adtak. — A miniszter 100 K-val Kiss Antalt, a Wesselényi-Egyesület szilágyszei iskolájának tanítóját jutalmazta meg, a törvényhatóság 1906. és 1907. évi, összesen 600 K. adományából pedig Biró Lajos magyarbaksai, Mikle Pál alsóbereksozi, Tufeszku Valér felegregyi, Furdúj Tivadar nyirmonai, Orosz Demeter mároni és Papp Demeter kegyei gör. kat. tanítók részesültek 100—100 K. jutalomban. Az ünnepegszámba menő jutalom kiosztáson a törvényhatóságot Török István alispán képviselte. Nagy Károly kir. tanfelügyelő lelkesítő szép beszéd kíséretében nyújtotta át a jutalmakat a kitüntetett tanítóknak, akikhez az alispán is buzdító beszédet intézett. A tanítók nevében Papp Demeter köszöntö meg a kitüntetést, ígérve, hogy jövőre is teljes erejükkel a magyar nyelv és hazafias szellem terjesztésére fognak törekedni.

— **Meghívó.** A szilágysomlyói ipartestület és Polgári Olvasókör, részben az elaggott iparosok menháza, részben az olvasókör könyvtára javára, a Puposon levő fenyvesben, ponyvával fedett helyiségben, 1907. évi július hó 7-én, jótékonycélu zártkörű batyus nyári táncvigalmat rendeznek. Belépti díj személyenként 1 korona 20 fillér. Kezdeté délután 5 órakor.

— **Évzáró ünnepély.** A szilágysomlyói r. kath. gimnázium növendékei folyó hó 29-én d. e. 11 órakor záróünnepet rendeznek a következő műsorral: 1) Mazur. Énekli a gimn. énekkara. 2) A magyar ifjúsághoz. Költmény, irta Bartók Lajos, előadja Farnati József. 3) Magyar dalok: Nincs már nekem fehér gulyám, Kimegyek a temetőbe, Felgyújtottam a Babosék tanyáját, Tele van a baboskötőm virággal, Frater Loránt művei. Előadja a gymn. zenekara. 4) Él a magyar. Költmény, Abrányi Emilől, előadja Cifra József. 5) Magyar Abránd. Zongorán elődja Puskás Zoltán. 6) Záróbeszéd. 7) „Gaudeamus“ induló Szánka Antalól.

— **Állatvásár.** A folyó évi június hó 20-án tartott országos vásár alkalmával felhajtott 16 200 drb. eladatott 41 darab, szarvasmarha 2241 drb. eladatott 530 darab, sertés 620 drb. eladatott 178 darab, kecske 34 darab, eladatott 4 darab, juh 64 darab, eladatott —.

— **Kereskedők zárórája.** Helybeli kereskedőink egy pár kivételével abban állapodtak meg, hogy a rőfös üzleteket nyáron este 7, télen 6 órakor, más üzleteket pedig nyáron este 8, télen 7 órakor zárjanak. Ennek a megállapodásnak Schupiter Lajos és Stern testvérek nem akarták magukat alávetni és üzleteiket a jelzett időn túl is nyitva tartották. Ennek aztán az lett a következménye, hogy a kereskedő segítők és tanulók azok kirakatait meghajigálták és hogy komolyabb összetűzés nem történt, Bölöni Bálint

rendőrfőkapitány tapintatos eljárásának köszönhető. Mint nyilvános dolog, rendőrségünk sokkal csekélyebb számú rendőrökkel rendelkezik, mintsem az egyes kereskedéseket napokon át, illetve hosszabb időn keresztül sikerrel megvédelmezhesse a megtámadtatásoktól. Éppen ezért a rendőrfőkapitány a polgármestert az íránt kereste meg, hogy azon esetre, ha ezek a mozgalmak el nem csendesednének, a közbiztonság biztosítására megfelelő erő készenlétben tartásáról gondoskodják.

— **Évzáró ünnepély.** Folyó hó 23-án délután 4 órakor rendezte a helybeli felső leányiskola tanári kara növendékeivel szokásos évzáró ünnepélyét. Hozzá vagyunk szokva a felső leányiskola rendezésében kedves, szép és tanulságos dolgokat látni. Most is az egész műsor válogatott, ügyesen összeállított volt. A karénekek igen szépen sikerültek, különösen kedves volt „A puszták rózsája“ című dal. Dicséri Jenőffy Piroka tanárnő ügybuzgóságát és képzettségét. Kedves dolgok voltak a monologok, melyeket Balázs Róza és Nagy Nella adtak elő ügyesen és biztosan. Cziffra P., Borsiczky L. és Neumann G. egy-egy költemény elszavalásával érdemelték ki a közönség méltó elismerését. Taps jutalmazta Dratsay Alice kedves, csengő hangon előadott „Mandolina“ című dalát. — Sajnosan nélkülöztük a helyettes igazgatónőnek az évet ismertető záró szavait. Pedig beszélni akart, láttuk is, amint kilépni készülődött. Azonban senki által észre nem véve és szándékát nem sejtve, egy növendék volt merész (ennek más a neve!) előlépni és megköszönte a közönség támogatását és megjelenését. A megzavart igazgatónő jó szíve és helyes érzőke nem engedte, hogy az alkalmatlankodó elhallgattatása által megszegyeníttessék. A szülők, különösen az anyák figyelmébe ajánljuk a következőket: szokás, hogy ilyenkor a növendékek megköszönik tanárnőiknek a fáradságukat és elbucsznak, — ámde ezt a kedves jogot a növendékek közösen, maguk közt a legérdemesebbnek szokták oda adni és rendszeren besugárj valamelyik tanárnőnek. Itt azonban erről senki semmit sem tudott, de még nem is sejtett. Különben ugyanezt a beszédet szintén ilyen merész beugrással két évvel ezelőtt már hallottuk. Szerénység a nő legszebb tulajdonsága!

— **Az árpa és zab betegsége.** Az idén nagy számban küldtek be a gazdák a magyaróvári növénytermelési kísérleti állomáshoz árpát és zabot megvizsgálás végett, a melyek eddigél csaknem ismeretlen növénybetegség tüneteit mutatják. A betegség ismétető jele a növény levelein kisebb vagy nagyobb mértékben megjelenő rozsdaszínt, utóbb megfeketedő sávok, amelyek, ha nagy mértékben lépnek fel a növényen, vagy semmi, vagy csak tökéletlen magot hoz. Linhart György, a gazdasági akadémia tanára megállapította, hogy ez az idén nagyobb mértékben fellépő betegség oka az ugynevezett Hefminshosporium gomba. Védekezésül ajánlja a következőket: 1. nem szabad árpát árpa után vetni; 2. tisztított és csávázott vetőmagot kell használni; 3. a tarlót mélyen kell szántani; 4. a vidéknek megfelelő fajtát, esetleg tenyész kiválasztás által ellenállóvá nevelt árpát kell vetni. Azonban eddig számbavehető kárt még Magyarországon nem okozott a betegség, amely megtámadja a tengerit és cirokot is.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserű víz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserű vizet.

— **Olcsóbb a cukor.** Egy igen fontos élelmi cikknek az ára kezd esni. Nem valami nagy még az esés, de hátha nem marad annyiban és tovább fejlődik. Az augusztusi határidőre vonatkozó tömeges kínálat a cukorárak csökkenését eredményezte, úgy hogy külföldön régebb 30, újabb áru 15—20 fillérrel lett olcsóbb.

— **Tilos a szivarválogatás.** Mint egy hírforrás jelenti, a dohányjövődék igazgatósága legközelebb hasznos újítást hoz be a trafikszivar dolgában. A reform abból fog állni, hogy minden szivar selyempapírosba lesz burkolva, a legolcsóbb szivaroknak pedig legalább a végére papíroskupakot huznak. Ez az újítás ugyan hasznára fog válni a közegészségügynek, de valószínűleg megszünteti a romantikus trafik-szerelmet, amely aközben sürződött, amíg az ifju a szivarválogatás ürügye alatt addig-addig szorongatta a trabukók végét, amíg meg nem lágyult a trafikos kisasszony szíve is.

— **A házaló kereskedő** kereskedői voltának kérdésében igen érdekes határozatot hozott a legutóbbi napokban a kuria. Az 1887. évi XVIII. t.-cikk 2 szakasza tudvalevőleg a felvidéki házaló kereskedőknek nem-

csak az országos, hetivásárok látogatását is megengedte. És a felvidéki házaló kereskedők, az ugynevezett gyolcsosótók, élnek is ezzel a törvényadta jogokkal és az egész országot elárasztják áruikkal. Van közöttük ebből folyóan nem egy, akinek évi üzleti forgalma tetemesen meghaladja valamely kisebb város bármely kereskedőjének üzleti forgalmát. Egy ilyen házaló csödbe jutván, a vétkes bukás fenforgásának megállapítása czéljából azt a kérdést kellett a Kuria büntetőtanácsának eldöntenie, hogy az ilyen házaló kereskedő olyan kereskedő-e, aki a keresk. törvény rendelkezései értelmében rendes könyveket vezetni és évi mérleget készíteni köteles. A kuria ezt a kérdést nemlegesen döntötte el, jöllehet, hogy az illető házaló rendszeren öt segéddel dolgozott és hogy üzleti évi forgalma meghaladta a 30.000 koronát, abból a felfogásból indult ki, hogy kereskedőnek csupán az tekintendő, akinek állandó üzleti telepe van, amilyennel ezek a felvidéki gyolcsosótók nem bírnak.

— **Hofherr és Schrantz mezőgazdasági gépgyára** rohamos kifejlődéséről teszen tanúságot az a csinos kis füzet, amelyben Lázár Pál műegyetemi ny. r. tanár és Karkoványi Akos okl. gépészmérnök, műegyetemi adjunktus, a nevezett cégnek kispesti gyártelepén befejezett, három napig tartott szakvizsgálat eredményéről beszámol. A nevezettek által teljesített szakvizsgálat szerint a Hofherr és Schrantz gazdasági gépgyár és vasöntőde budapesti cégnek az 1900. évben Kispesten épült s az 1902-ik évben üzembe helyezett gyártelepe a lefolyt négy év alatt eszközölt folytonos bővítésekkel oda fejlődött, hogy a gyár telkét képező 22,648 négyzetögl bekerített területen emelt gyári épületek, ugymint: gép- és kazánházak, vasöntőde, fémöntőde, kovácműhely, kazánkovács, géplakatos, esztergályos, asztalos, szíjgyártó, lokomobil-szerelő és cséplő-szerelőműhelyek, próbaterem, mázolóműhely, cséplőgépraktár és egyéb raktárak, továbbá az irodaépületek, valamint a munkások étterme és fogyasztási csarnoka már-már összesen körülbelül 21,596 négyzetméter területet foglalnak el s a gyárban alkalmazott munkások létszáma — mely folyó hó 16-án 1016 volt — az ezertet túlhaladta. A gyártelep berendezése, tekintve többek között az elektromos munkaátvitelt, a formázó gépek kiterjedt alkalmazását, a hidraulikus szegecselő berendezést, speciális sajátokat és kovácsológépeket s egyéb legmodernebb szerkezetű különleges szerszámgepek nagy számát — teljesen modern színvonalom áll és — kivéve az összehasonlításból a lokomotivgyártással és vasszerkezetek előállításával is foglalkozó Máv. gépgyárat, úgy a beépített műhelyterületet, munkáslétszámot, mint előállítóképességet tekintve, a hazai gazdasági gépgyárak között a legnagyobbak mondható. Ez a gyártelep a lefolyt 1905. évben — dacára a 10 hótig tartott sztrájkknak — 345 drb. lőerőszámú lokomobil, 435 drb. különböző nagyságú cséplőgépet, 121 darab löherékidőrszólógépet, 217 darab tüzi fecskendőt, 151 darab járgányt, 1332 darab sorvetőgépet, 260 darab gabonarostát, 563 darab repavágót, 2072 darab szecskavágót, 337 darab boronát, 66 darab hengert, 1929 darab ekét, 163 darab szénagyújtó gereblyét, 307 darab szőlőzúzógépet, 268 darab szőlőprést, 177 darab tizedes mérleget és 162 darab szalmakazalozót állított elő, amely mennyiség nemcsak fedezte hazai keresletüket, de a melyből még 900 ezer koronát jóval túlhaladó értékű gazdasági gépet lehetett exportálni Ausztriába, Olaszországba, Szerbiába, Romániába, Oroszországba, Bolgárországba, továbbá Török-Görögországba. A bécsi törzsgyárból a kispesti gyárnak a múlt évben átutalt 296 ezer korona értékű készáru-félgyártmány és nyersanyagmennyiséggel 536 ezer korona értékű készáru-félgyártmány és nyersanyagmennyiség áll szemben, mint a melyet a kispesti gyár küldött át a bécsi gyárnak, úgy hogy a bécsi törzsgyárral fennálló forgalom tekintetében nem behozatalról, de határozott kivitelről lehet szó. A kispesti gyártelep egyébként még mindig fejlődésben van, s most épen újabb 5111 négyzetméter területen új kazánházat, asztalosműhelyt és egy kisebb raktárépítenek a már meglevő műhelyekhez. A megnagyobbított üzem számára egy 1000 lőerejű gőzgépet rendeltek. A jelentés szerint a kispesti gyárban előállított gépek első minőségű anyagból és szolid kivitelben készülnek s a versenyét bármely belföldi vagy külföldi gyártmánnyal minden tekintetben felvehetik.

— **Kivándorlók, megállni!** Az amerikai Bevándorló című újság óva inti a magyarokat az idei kivándorlástól. Az Egyesült-Államokban ugyanis nagyon silánynak ígérkezik a termés, aminek munkahiány és nagy drágaság lesz a következménye. Ehhez járul még, hogy a pensylvániai bányákban, ahol tudvalevőleg sok a magyar munkás, nagyzeabásu sztrájk van kitörőben. A munkások azt követelik, hogy az ugynevezett szónválogató gé-

pekkel való munkát szüntessék be a bányatulajdonosok, mert a gépek miatt a munkások bére 13 százalékat kárt szenved. Ezek a rossz hírek különben is ismeretesekek már Magyarországon, mert az utóbb utnak indult kivándorlási hajókon kevesebb utas volt, mint a múlt hónapban.

— **A hagyma.** Egy orvos nagyban dicsérte és mindenféle betegség ellen ajánlotta az almát. De vesztére, mert egy másik orvos valamelyik angol újságban így torkolta le: „Hát a hagymáról megfeledeznek? Evett ön valaha hagymát? Tudja meg, uram, hogy egyetlen hagyma, ugys, mint étel, ugys, mint orvosság fölér egy félucat almával. Láttott már olyan gyomorhajos embert, aki a hagymát szereti? En még sohasem láttam, egyszerűen azért, mert olyan nincs! Igen, a megvetett, a lenézett hagyma a legjobb étvágygerjesztő és emésztőszer a világon: rendszerben tartja a máját, üditi az agyat, előmozdítja az álmot, az öreget megfiatalítja, a fiatalat tevékenységre serkenti, valóságos áldás!“

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi június hó 23-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelésügyi Ertesítőbe“ az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyeről a következő hivatalos adatokat közli: **Lépfene:** Szélszeg, Sarmaság. — **Takonykór és bőrféreg:** Szolnokpacalusa. — **Rühkór:** Alsóban ló, Kraszna ló, Szereden ló, Felsőbereksozó ló, Felsővárca ló, Kémér ló, Oláhcsaholy 3 u. ló, Bádón ló, Bodja ló, Diósd ló, Felsőkékesnyárló ló, Kusaly 3 u. ló, Magyar-baksa ló, Oláhbaksa 2 u. ló, Ködd 3 u. ló, Szamosnagygoroszló 2 u. ló, Szilágy-somlyó 2 u. ló. — **Sertés-orbánc:** Magyarkecel, Nyirsid 16 u., Szilágybana 6 u., Vártelek 2 u. ló. **Sertés-vész:** Krasznahorvát 4 u. Egerbegy, Szer, Szilágyszeg, Kárászsztetek, Maladé, Szilágy-nagyfalu, Erszodoró, Pele 1 l., Szakási, Magyaregyregy 3 u. Mocsolya 3 u. Sarmaság 2 u., Szilágysziget, Solymos, Szamosnagygoroszló, Szamosszéplak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

172—1907. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszéknek 1906. évi 5900. Polg. számú végzése következtében Veress Károly szilágysomlyói lakos javára Vásharhelyi Rezső és társai ellen 150 kor. — fill. s jár. erejéig 1906. évi szept. hó 17-én fogatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 952 koronára becsült következő ingóságok, u. m. a végrehajtási jegyzőkönyvben 1—14. tételszám alatt összeirt, — és valamint a felülfoglalt és nem igényelt házi butorok,lovak, kocsik és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szilágysomlyói kir. járásbíróság 1906. évi V. 630/5. számú végzése folytán 150 kor. — fill. tökekövetelés, ennek 1906. évi aug. hó 1-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 115 kor. 59 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig a fizetett összeg betudásával, az árverés Szilágysomlyóhoz tartozó Szenthegy alatt, Vásharhelyi Rezső lakásán, közbejövétel mellett 1907. június hó 27-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítést nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Ezen árverési hirdetmény I. példánya azzal adatik ki végrehajtó képviselőjének, hirlapi közzététel végett azt egy magyar nyelven meglelenő lapban tegye közzé.

Kelt Szilágysomlyón, 1907. évi május hó 27. napján.

THORDAY GERGELY,
kir. bír. végrehajtó.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.